

Організація
Об'єднаних Націй

Статут

Організації
Об'єднаних
Націй

Статут

Організації
Об'єднаних
Націй

Організація
Об'єднаних Націй

Статут ООН

Видано Департаментом громадської інформації ООН

Представництво ООН в Україні

Кловський узвіз, 1

Київ 01021, Україна

www.un.org.ua

Тел: (38 044) 253 9363

Примітка

Статут Організації Об'єднаних Націй був підписаний 26 червня 1945 року в Сан-Франциско на заключному засіданні Конференції Об'єднаних Націй зі створення Міжнародної Організації та набув чинності 24 жовтня 1945 року. Складовою частиною Статуту є Статут Міжнародного Суду.

Виправлення до статей 23, 27 та 61 Статуту були прийняті Генеральною Асамблеєю 17 грудня 1963 року й набули чинності 31 серпня 1965 року. Виправлення до статті 109, прийняте Генеральною Асамблеєю 20 грудня 1965 року, набуло чинності 12 червня 1968 року.

Виправлення до статті 23 Статуту збільшує число членів Ради Безпеки з одинадцяти до п'ятнадцяти.

Виправлена стаття 27 передбачає, що рішення Ради Безпеки з процедурних питань вважаються прийнятими, коли за них подано голоси дев'яти членів (раніше — семи), і з усіх інших питань — коли за них подано голоси дев'яти членів (раніше — семи), включаючи голоси, які збігаються, п'яти постійних членів Ради Безпеки.

Виправлення до статті 61 збільшують кількість

членів Економічної та Соціальної Ради з вісімнадцяти до двадцяти семи. Наступне виправлення до цієї статті, що набрало чинності 24 вересня 1973 року, збільшує кількість членів Ради із двадцяти семи до п'ятдесяти чотирьох.

Виправлення до першого пункту статті 109 передбачають, що час і місце проведення Генеральної конференції держав-членів з метою перегляду Статуту визначаються двома третинами голосів членів Генеральної Асамблеї та голосами будь-яких дев'яти (раніше — семи) членів Ради Безпеки.

Пункт 3 статті 109, що передбачає можливість скликання конференції з перегляду Статуту, був розглянутий Генеральною Асамблеєю та Радою Безпеки на десятій черговій сесії Генеральної Асамблеї в 1955 році й залишений у первісному формулюванні: «голосами будь-яких семи членів Ради Безпеки».

Статут

Організації Об'єднаних Націй

***Ми, народи
Об'єднаних Націй,***

сповнені рішучості

позбавити прийдешні покоління нещастя війни, яка двічі в нашому житті принесла людству невимовне горе, і

знову утвердити віру в основні права людини, у гідність і цінність людської особистості, у рівноправність чоловіків та жінок і в рівність прав більших та малих націй, та

створити умови, за яких можуть дотримуватися справедливість і повага до зобов'язань, що випливають із договорів та інших джерел міжнародного права, і

сприяти соціальному прогресу й поліпшенню умов життя при більшій свободі,

і заради цих цілей

виявляти терпимість і жити разом, у мирі один з одним, як добрі сусіди, і

об'єднати наші сили для підтримки міжнародного миру й безпеки, і

забезпечити прийняттям принципів і встановленням методів, щоб збройні сили використовувалися не інакше, як у спільних інтересах, і використати міжнародний апарат для сприяння економічному й соціальному розвитку всіх народів,

вирішили об'єднати наші зусилля для досягнення цих цілей.

Відповідно до цього наші уряди через представників, що зібралися в місті Сан-Франциско і пред'явили свої повноваження в належній формі, погодилися прийняти цей Статут Організації Об'єднаних Націй і цим засновують міжнародну організацію під назвою «Об'єднані Нації».

Розділ I

Цілі та Принципи

Стаття 1

Організація Об'єднаних Націй має на меті:

1. Підтримувати міжнародний мир та безпеку і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання та усунення загрози миру й придушення актів агресії, або інших порушень миру, і проводити мирними засобами, відповідно до принципів справедливості та міжнародного права, залагоджування або розв'язання міжнародних конфліктів або ситуацій, що можуть призвести до порушення миру.
2. Розвивати дружні відносини між націями на основі дотримання принципу рівноправності та самовизначення народів, а також вживати інших відповідних заходів для зміцнення загального миру.
3. Здійснювати міжнародне співробітництво в сфері розв'язання міжнародних проблем економічного, соціального, культурного та гуманітарного характеру й у заохоченні та розвитку поваги до прав людини й основних свобод для всіх, без розрізнення раси, статі, мови та релігії.

4. Бути центром для узгодження дій націй у досягненні цих загальних цілей.

Стаття 2

Для досягнення цілей, зазначених у статті 1, Організація та її Члени діють у відповідності з такими Принципами:

- 1.. Організація заснована на принципі суверенної рівності всіх її Членів.
2. Усі Члени Організації Об'єднаних Націй сумлінно виконують узяті на себе за цим Статутом зобов'язання, щоб забезпечити їм усім у сукупності права й переваги, що випливають із належності до складу Членів Організації;
3. Усі Члени Організації Об'єднаних Націй розв'язують свої міжнародні суперечки мирними засобами таким чином, щоб не наражати на загрозу міжнародний мир та безпеку і справедливість;
4. Усі Члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і якимось

іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй;

5. Усі Члени Організації Об'єднаних Націй надають їй усіляку допомогу у всіх діях, що вживаються нею відповідно до даного Статуту, і утримуються від надання допомоги будь-якій державі, проти якої Організація Об'єднаних Націй вживає дії превентивного або примусового характеру;
6. Організація забезпечує, щоб держави, які не є її Членами, діяли відповідно до цих Принципів, оскільки це може виявитися необхідним для підтримки міжнародного миру й безпеки;
7. Цей Статут жодною мірою не дає Організації Об'єднаних Націй права на втручання в справи, які належать до внутрішньої компетенції будь-якої держави, і не вимагає від Членів Організації Об'єднаних Націй представляти такі справи на розв'язання у порядку даного Статуту; однак цей принцип не стосується використання примусових заходів на підставі Розділу VII.

РОЗДІЛ II

Члени організації

Стаття 3

Первісними Членами Організації Об'єднаних Націй є держави, які, взявши участь у Конференції в Сан-Франциско зі створення Міжнародної Організації або раніше підписавши Декларацію Об'єднаних Націй від 1 січня 1942 року, підписали й ратифікували даний Статут у відповідності зі статтею 110.

Стаття 4

1. Прийом у Члени Організації відкритий для всіх інших миролюбних держав, які візьмуть на себе зобов'язання, що містяться в даному Статуті, і які, на думку Організації, можуть та бажають ці зобов'язання виконувати.
2. Прийом будь-якої такої держави в Члени Організації здійснюється постановою Генеральної Асамблеї за рекомендацією Ради Безпеки.

Стаття 5

Якщо проти якого-небудь Члена Організації Радою Безпеки були розпочаті дії превентивного або примусового характеру, Генеральна Асамблея має право, за рекомендацією Ради

Безпеки, припиняти здійснення прав і привілеїв, що належать йому як Члену Організації. Здійснення цих прав і привілеїв може бути відновлене Радою Безпеки.

Стаття 6

Член Організації, що систематично порушує принципи, встановлені в цьому Статуті, може бути виключений з Організації Генеральною Асамблеєю за рекомендацією Ради Безпеки.

Розділ III

Органи

Стаття 7

1. Як головні органи Організації Об'єднаних Націй заснуються: Генеральна Асамблея, Рада Безпеки, Економічна й Соціальна Рада, Рада з Опіки, Міжнародний Суд і Секретаріат.
2. Допоміжні органи, які виявляться необхідними, можуть засновуватися відповідно до цього Статуту.

Стаття 8

Організація Об'єднаних Націй не встановлює жодних обмежень стосовно права чоловіків і жінок брати участь у будь-якій якості та на рівних умовах у її головних і допоміжних органах.

Розділ IV

Генеральна Асамблея

Склад

Стаття 9

1. Генеральна Асамблея складається з усіх Членів Організації.
2. Кожен Член Організації має не більше п'яти представників у Генеральній Асамблеї.

Функції та Повноваження

Стаття 10

Генеральна Асамблея уповноважується обговорювати будь-які питання чи справи в межах цього Статуту, або які стосуються повноважень і функцій кожного з органів, передбачених цим Статутом, і, за винятками, передбаченими статтею 12, давати рекомендації Членам Організації Об'єднаних Націй чи Раді Безпеки або Членам Організації та Раді Безпеки з будь-яких таких питань або справ.

Стаття 11

1. Генеральна Асамблея має повноваження розглядати загальні принципи співробітництва у справі підтримки міжнародного миру й безпеки, зокрема принципи, що

визначають роззброєння та регулювання озброєння, і робити відносно цих принципів рекомендації Членам Організації чи Раді Безпеки або Членам Організації та Раді Безпеки.

2. Генеральна Асамблея має повноваження обговорювати будь-які питання, що стосуються підтримки міжнародного миру й безпеки, поставлені перед нею будь-яким Членом Організації або Радою Безпеки чи державою, що не є Членом Організації, відповідно до пункту 2 статті 35, і за винятками, передбаченими статтею 12, давати щодо будь-яких подібних питань рекомендації зацікавленій державі або державам, або Раді Безпеки, або й Раді Безпеки і зацікавленій державі або державам. Будь-яке подібне питання, щодо якого необхідно розпочати дію, передається Генеральною Асамблеєю Раді Безпеки до або після обговорення.
3. Генеральна Асамблея може звертати увагу Ради Безпеки на ситуації, які могли б загрожувати міжнародному миру й безпеці.
4. Повноваження Генеральної Асамблеї, викладені в цій статті, не повинні обмежувати загального змісту статті 10.

Стаття 12

1. Коли Рада Безпеки виконує покладені на неї цим Статутом функції стосовно якогонебудь конфлікту або ситуації, Генеральна Асамблея не може давати якихось рекомендацій, що стосуються даного конфлікту або ситуації, якщо Рада Безпеки не запросить про це.
2. Генеральний Секретар, за згодою Ради Безпеки, повідомляє Генеральну Асамблею на кожній її сесії про всі питання, що стосуються підтримки міжнародного миру й безпеки, які перебувають на розгляді Ради Безпеки, і в такий самий спосіб повідомляє Генеральну Асамблею, а якщо Генеральна Асамблея не засідає, то Члени Організації, негайно, щойно Рада Безпеки припинить розгляд таких питань.

Стаття 13

1. Генеральна Асамблея організовує дослідження та надає рекомендації з метою:
 - а) сприяти міжнародному співробітництву в галузі політики й заохочення прогресивного розвитку міжнародного права та його кодифікації;
 - б) сприяти міжнародному співробітництву в галузі економічної та соціальної культури, освіти, охорони здоров'я

та сприяти реалізації прав людини й основних свобод для всіх, без розрізнення раси, статі мови та релігії.

2. Подальші обов'язки, функції та повноваження Генеральної Асамблеї відносно питань, згаданих вище в пункті 16, викладені в розділах IX та X.

Стаття 14

З дотриманням положень статті 12, Генеральна Асамблея має повноваження рекомендувати заходи для мирного залагодження будь-якої ситуації, незалежно від її походження, яка, на думку Асамблеї, могла б порушити загальне благополуччя або дружні відносини між націями, включаючи ситуації, що виникають унаслідок порушення положень цього Статуту, і Цілей та Принципів Об'єднаних Націй.

Стаття 15

1. Генеральна Асамблея одержує та розглядає щорічні й спеціальні доповіді Ради Безпеки; ці доповіді повинні включати звіт про заходи щодо підтримки міжнародного миру та безпеки, які Рада Безпеки вирішила розпочати, або розпочала.
2. Генеральна Асамблея одержує та розглядає доповіді інших органів Організації.

Стаття 16

Генеральна Асамблея виконує відносно міжнародної системи опіки ті функції, які покладені на неї на підставі Розділів XII та XIII, включаючи затвердження угод з опіки для територій, що не належать до числа стратегічних.

Стаття 17

1. Генеральна Асамблея розглядає та затверджує бюджет Організації.
2. Члени Організації несуть її витрати згідно з розподілом, установленим Генеральною Асамблеєю.
3. Генеральна Асамблея розглядає та затверджує будь-які фінансові й бюджетні угоди зі спеціалізованими установами, згаданими в статті 57, і перевіряє адміністративні бюджети таких спеціалізованих установ для того, щоб надати рекомендації зацікавленим установам.

Голосування

Стаття 18

1. Кожен Член Генеральної Асамблеї має один голос.
2. Рішення Генеральної Асамблеї з важливих питань приймаються більшістю у дві

третини присутніх членів Асамблеї, що беруть участь у голосуванні. Ці питання включають: рекомендації щодо підтримки міжнародного миру й безпеки, вибори непостійних членів Ради Безпеки, вибори членів Економічної та Соціальної Ради, вибори членів Ради з Опіки, відповідно до пункту 1 статті 86, прийом нових Членів до Організації Об'єднаних Націй, призупинення прав і привілеїв Членів Організації, виключення з Організації її Членів, питання, що відносяться до функціонування системи опіки, і бюджетні питання.

3. Рішення з інших питань, включаючи визначення додаткових категорій питань, що підлягають вирішенню більшістю у дві третини голосів, приймаються простою більшістю присутніх і учасників голосування.

Стаття 19

Член Організації, за яким виникає заборгованість по сплаті Організації грошових внесків, втрачає право голосу в Генеральній Асамблеї, якщо сума його заборгованості дорівнює або перевищує суму внесків, що належать йому за два повних попередні роки. Проте Генеральна Асамблея може дозволити такому Члену Організації брати участь у го-

лосуванні, якщо вона визнає, що прострочення платежу відбулося через незалежні від нього обставини.

Процедура

Стаття 20

Генеральна Асамблея збирається на чергові щорічні сесії та на такі спеціальні сесії, яких можуть вимагати обставини. Спеціальні сесії скликаються Генеральним Секретарем на вимогу Ради Безпеки або більшості Членів Організації.

Стаття 21

Генеральна Асамблея встановлює свої власні правила процедури. Вона обирає свого Голову на кожну сесію.

Стаття 22

Генеральна Асамблея має повноваження за-сновувати такі допоміжні органи, які вона вважатиме за необхідні для здійснення своїх функцій.

РОЗДІЛ V

Рада Безпеки

Склад

Стаття 23

1. Рада Безпеки складається з п'ятнадцяти Членів Організації. Китайська Республіка, Франція, Союз Радянських Соціалістичних Республік, Об'єднане Королівство Великобританії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки є постійними членами Ради Безпеки. Генеральна Асамблея обирає десять інших Членів Організації як непостійних членів Ради Безпеки, приділяючи особливу та належну увагу насамперед ступеню участі Членів Організації в підтримці міжнародного миру й безпеки та у досягненні інших цілей Організації, а також справедливому географічному розподілу.
2. Непостійні члени Ради Безпеки обираються на дворічний термін. При перших виборах непостійних членів, після збільшення Ради Безпеки з одинадцяти до п'ятнадцяти, два із чотирьох додаткових членів обираються на термін в один рік. Член Ради Безпеки, що вибуває, не підлягає негайному переобранню.

3. Кожен член Ради Безпеки має одного представника.

Функції та Повноваження

Стаття 24

1. Для забезпечення швидких і ефективних дій Організації Об'єднаних Націй її Члени покладають на Раду Безпеки головну відповідальність за підтримку міжнародного миру й безпеки та погоджуються з тим, що при виконанні обов'язків, які випливають із цієї відповідальності, Рада Безпеки діє від їхнього імені.
2. При виконанні цих обов'язків Рада Безпеки діє відповідно до Цілей та Принципів Об'єднаних Націй. Певні повноваження, надані Раді Безпеки для виконання цих обов'язків, викладені в Розділах VI, VII, VIII та XII.
3. Рада Безпеки подає на розгляд Генеральній Асамблеї щорічні доповіді і, в міру потреби, спеціальні доповіді.

Стаття 25

Члени Організації погоджуються, відповідно до даного Статуту, підкорятися рішенням Ради Безпеки й виконувати їх.

Стаття 26

З метою сприяння встановленню й підтримці міжнародного миру й безпеки з найменшим відволіканням світових людських сил і економічних ресурсів для справи озброєння, Рада Безпеки відповідає за формулювання, за допомогою Військово-Штабного Комітету, зазначеного в статті 47, планів створення системи регулювання озброєнь для подання на розгляд Членам Організації.

Голосування

Стаття 27

1. Кожен член Ради Безпеки має один голос.
2. Рішення Ради Безпеки з процедурних питань вважаються прийнятими, якщо за них подано голоси дев'яти членів Ради.
3. Рішення Ради Безпеки з усіх інших питань вважаються прийнятими, якщо за них подано голоси дев'яти членів Ради, включаючи голоси, які збігаються, всіх постійних членів Ради. Причому сторона, що бере участь у конфлікті, повинна утриматися від голосування при ухваленні рішення на підставі Розділу VI та на підставі пункту 3 статті 52.

Процедура

Стаття 28

1. Рада Безпеки організовується таким чином, щоб вона могла функціонувати безупинно. Для цього кожен член Ради Безпеки повинен бути завжди представлений у місці перебування Організації Об'єднаних Націй.
2. Рада Безпеки збирається на періодичні засідання, на яких кожний із його членів може за своїм бажанням бути представлений членом уряду або якимось іншим особливо призначеним представником.
3. Засідання Ради Безпеки можуть відбуватися не тільки в місці перебування Організації, але й у будь-якому іншому місці, що, на думку Ради, більше сприяє його роботі.

Стаття 29

Рада Безпеки може засновувати такі допоміжні органи, які вона вважатиме за необхідні для виконання своїх функцій.

Стаття 30

Рада Безпеки встановлює власні правила процедури, включаючи порядок обрання свого Голови.

Стаття 31

Будь-який Член Організації, що не є членом Ради Безпеки, може взяти участь, без права голосу, в обговоренні будь-якого питання, внесеного до Ради Безпеки, у всіх тих випадках, коли Рада Безпеки вважає, що інтереси цього Члена Організації спеціально порушені.

Стаття 32

Будь-який Член Організації, що не є членом Ради Безпеки, або будь-яка держава, що не є Членом Організації, якщо вони є сторонами у конфлікті, який розглядається Радою Безпеки, запрошуються взяти участь, без права голосу, в обговоренні, що стосується цього конфлікту. Рада Безпеки ставить такі умови для участі держави, що не є Членом Організації, які вона вважає справедливими.

РОЗДІЛ VI

Мирне Розв'язання Спорів

Стаття 33

1. Сторони, що беруть участь у будь-якому конфлікті, продовження якого могло б загрожувати підтримці міжнародного миру й безпеки, повинні насамперед намагатися вирішити конфлікт шляхом переговорів, обстеження, посередництва, примирення, арбітражу, судового розгляду, звертання до регіональних органів або угод чи інших мирних засобів на власний вибір.
2. Рада Безпеки, коли вважає за необхідне, вимагає від сторін розв'язання їхнього конфлікту за допомогою таких засобів.

Стаття 34

Рада Безпеки має повноваження розслідувати будь-який конфлікт або будь-яку ситуацію, що може призвести до міжнародних незгод або викликати суперечності, для визначення того, чи не може продовження цього конфлікту або ситуації загрожувати підтримці міжнародного миру й безпеки.

Стаття 35

1. Будь-який Член Організації може довести до відома Ради Безпеки або Генеральної Асамблеї про наявність будь-якого конфлікту або ситуації, що має характер, визначений статтею 34.
2. Держава, що не є Членом Організації, може довести до відома Ради Безпеки або Генеральної Асамблеї про будь-яку суперечку, в якій вона є стороною, якщо вона відносно цього конфлікту заздалегідь прийме на себе зобов'язання мирного розв'язання конфлікту, передбачені в цьому Статуті.
3. Розв'язання Генеральною Асамблеєю конфліктів, про які доведено до її відома на підставі даної статті, відбувається з урахуванням положень статей 11 та 12.

Стаття 36

1. Рада Безпеки має повноваження на будь-якій стадії конфлікту, що має характер, визначений статтею 33, або ситуації подібного характеру, рекомендувати належну процедуру або методи врегулювання.
2. Рада Безпеки бере до уваги будь-яку процедуру для розв'язання цього конфлікту, що вже була прийнята сторонами.

3. Надаючи рекомендації на підставі даної статті, Рада Безпеки бере також до уваги, що конфлікти юридичного характеру повинні, як загальне правило, передаватися сторонами в Міжнародний Суд відповідно до положень Статуту Суду.

Стаття 37

1. Якщо сторони у конфлікті, що має характер, визначений статтею 33, не розв'язують його за допомогою зазначених у цій статті засобів, вони передають її в Раду Безпеки.
2. Якщо Рада Безпеки вважає, що продовження даного конфлікту насправді могло б загрожувати підтримці міжнародного миру й безпеки, вона вирішує, чи діяти їй на підставі статті 36 або рекомендувати такі умови розв'язання конфлікту, які вона вважатиме за доцільні.

Стаття 38

Без шкоди для положень статей 33-37 Рада Безпеки має повноваження, якщо всі сторони-учасники будь-якого конфлікту про це просять, надавати сторонам рекомендації з метою мирного розв'язання цього конфлікту.

РОЗДІЛ VII

Дії щодо загрози миру, порушень миру та актів агресії

Стаття 39

Рада Безпеки визначає існування будь-якої загрози миру, будь-якого порушення миру або акту агресії та надає рекомендації або вирішує те, які дії варто почати у відповідності зі статтями 41 та 42 для підтримки або відновлення міжнародного миру й безпеки.

Стаття 40

Щоб запобігти погіршенню ситуації, Рада Безпеки має повноваження, перш ніж надавати рекомендації або вирішити про вжиття заходів, передбачених статтею 39, зажадати від зацікавлених сторін виконання тих тимчасових заходів, які вона вважатиме за необхідні або бажані. Такі тимчасові заходи не повинні завдавати збитку правам, домаганням або становищу зацікавлених сторін. Рада Безпеки належним чином ураховує невиконання цих тимчасових заходів.

Стаття 41

Рада Безпеки має повноваження вирішувати, які заходи, не пов'язані з використанням збройних сил, повинні застосовуватися для виконання її рішень, і вона може зажадати

від Членів Організації застосування цих заходів. Ці заходи можуть включати повне або часткове припинення економічних відносин, залізничних, морських, повітряних, поштових, телеграфних, радіо або інших засобів сполучення, а також розрив дипломатичних відносин.

Стаття 42

Якщо Рада Безпеки вважатиме, що заходи, передбачені в статті 41, можуть виявитися недостатніми або вже виявилися недостатніми, вона має повноваження вжити такі дії повітряними, морськими або сухопутними силами, які виявляться необхідними для підтримки або відновлення міжнародного миру й безпеки. Такі дії можуть включати демонстрації сили, блокаду й інші операції повітряних, морських або сухопутних сил Членів Організації.

Стаття 43

1. Усі Члени Організації для того, щоб зробити свій внесок у справу підтримки міжнародного миру й безпеки, зобов'язуються надавати в розпорядження Ради Безпеки на її вимогу й відповідно до особливої угоди або угод необхідні для підтримки міжнародного миру й безпеки збройні сили, допомогу й відповідні засоби обслуговування, включаючи право проходу.

2. Така угода або угоди визначають чисельність і рід військ, ступінь їхньої готовності, їхнє загальне розташування та характер надаваних засобів обслуговування і допомоги.
3. Переговори про укладення угоди або угод проводяться в якомога коротший термін з ініціативи Ради Безпеки. Вони проводяться між Радою Безпеки та Членами Організації або між Радою Безпеки та групами Членів Організації і підлягають ратифікації державами, що підписали їх, відповідно до їхньої конституційної процедури.

Стаття 44

Коли Рада Безпеки вирішує застосувати силу, то перш ніж зажадати від Члена Організації, не представленого в Раді, надання збройних сил на виконання зобов'язань, прийнятих ним на підставі статті 43, вона запрошує цього Члена Організації, якщо він цього побажає, взяти участь у рішеннях Ради Безпеки щодо використання контингентів збройних сил цього Члена Організації.

Стаття 45

З метою забезпечення для Організації Об'єднаних Націй можливості вживати термінові військові заходи Члени Організації

повинні тримати в стані негайної готовності контингенти національних військово-повітряних сил для спільних міжнародних примусових дій. Чисельність і ступінь готовності цих контингентів і плани їхніх спільних дій визначаються Радою Безпеки за допомогою Військово-Штабного Комітету в межах, зазначених в особливій угоді або угодах, згаданих у статті 43.

Стаття 46

Плани застосування збройних сил складаються Радою Безпеки за допомогою Військово-Штабного Комітету.

Стаття 47

1. Військово-Штабний Комітет створюється для того, щоб давати поради й надавати допомогу Раді Безпеки з усіх питань, що стосуються військових потреб Ради Безпеки в справі підтримки міжнародного миру й безпеки, використання військ, наданих у її розпорядження, і командування ними, а також регулювання озброєнь і можливого роззброювання.
2. Військово-Штабний Комітет складається з Начальників Штабів постійних членів Ради Безпеки або їхніх представників. Будь-який Член Організації, не представлений постійно в Комітеті, запрошується Комітетом співробітничати з ним, якщо

ефективне здійснення обов'язків Комітету вимагає участі цього Члена Організації в роботі Комітету.

3. Військово-Штабний Комітет, перебуваючи в підпорядкуванні Ради Безпеки, відповідає за стратегічне керівництво будь-якими збройними силами, наданими в розпорядження Ради Безпеки. Питання, що ставляться командуванню такими силами, повинні бути розроблені пізніше.
4. Військово-Штабний Комітет може, з дозволу Ради Безпеки й після консультування з належними регіональними органами, засновувати свої регіональні підкомітети.

Стаття 48

1. Дії, які потрібні для виконання рішень Ради Безпеки з метою підтримки міжнародного миру й безпеки, вживаються всіма Членами Організації або деякими з них, залежно від того, як це визначить Рада Безпеки.
2. Такі рішення виконуються Членами Організації безпосередньо, а також шляхом їхніх дій у відповідних міжнародних установах, членами яких вони є.

Стаття 49

Члени Організації повинні об'єднуватися для надання взаємної допомоги в проведенні заходів, рішення про які ухвалене Радою Безпеки.

Стаття 50

Якщо Радою Безпеки приймаються превентивні або примусові заходи проти якої-небудь держави, будь-яка інша держава, незалежно від того, чи є вона Членом Організації, перед якою постануть спеціальні економічні проблеми, що виникли через проведення вищезгаданих заходів, має право консультуватися з Радою Безпеки на предмет розв'язання таких проблем.

Стаття 51

Даний Статут жодним чином не зачіпає невід'ємного права на індивідуальну або колективну самооборону, якщо відбудеться збройний напад на Члена Організації, доти, поки Рада Безпеки не вдасться до заходів, необхідних для підтримки міжнародного миру й безпеки. Дії, вжиті Членами Організації при здійсненні цього права на самооборону, мають бути негайно повідомлені Раді Безпеки й жодним чином не повинні зачіпати повноважень і відповідальності Ради Безпеки, відповідно до цього Статуту, відносно вжиття в будь-який час таких дій, які вона вважає за необхідні для підтримки міжнародного миру й безпеки.

Розділ VIII

Регіональні угоди

Стаття 52

1. Даний Статут жодним чином не перешкоджає існуванню регіональних угод або органів для розв'язання питань, що стосуються підтримки міжнародного миру й безпеки, які відповідають регіональним діям, за умови, що такі угоди або органи та їхня діяльність сумісні з Цілями й Принципами Організації.
2. Члени Організації, що уклали такі угоди або складають такі органи, повинні докласти всіх зусиль для досягнення мирного розв'язання місцевих конфліктів за допомогою таких регіональних угод або таких регіональних органів до передачі цих конфліктів у Раду Безпеки.
3. Рада Безпеки повинна заохочувати розвиток застосування мирного розв'язання місцевих конфліктів за допомогою таких регіональних угод або таких регіональних органів або з ініціативи зацікавлених держав, або за своєю власною ініціативою.
4. Дана стаття жодним чином не заперечує застосування статей 34 і 35.

Стаття 53

1. Рада Безпеки використовує, де це доречно, такі регіональні угоди або органи для примусових дій під її керівництвом. Проте ніякі примусові дії не вживаються, в силу цих регіональних угод або регіональних органів, без повноважень від Ради Безпеки, за винятком заходів, передбачених статтею 107, проти будь-якої ворожої держави, як вона визначена в пункті 2 даної статті, або дій, передбачених у регіональних угодах, спрямованих проти поновлення агресивної політики з боку будь-якої такої держави до того часу, коли на Організацію, на прохання зацікавлених Урядів, може бути покладена відповідальність за попередження подальшої агресії з боку такої держави.
2. Термін «ворожа держава», як він застосований у пункті 1 даної статті, стосується будь-якої держави, що протягом другої світової війни була ворогом кожної з держав, що підписали даний Статут.

Стаття 54

Рада Безпеки повинна бути завжди цілкомито поінформована про дії, початі або намічувані в силу регіональних угод або регіональних органів, для підтримки міжнародного миру й безпеки.

Розділ IX

Міжнародне економічне і соціальне співробітництво

Стаття 55

З метою створення умов стабільності та благополуччя, необхідних для мирних і дружніх відносин між націями, заснованих на повазі принципу рівноправності та самовизначення народів, Організація Об'єднаних Націй сприяє:

- а) підвищенню рівня життя, повній зайнятості населення, умовам економічного й соціального прогресу та розвитку;
- б) розв'язанню міжнародних проблем у галузі економічній, соціальній, охорони здоров'я і подібних проблем; міжнародному співробітництву в галузі культури й освіти;
- в) загальній повазі та дотриманню прав людини й основних свобод для всіх, без розрізнення раси, статі, мови й релігії.

Стаття 56

Усі Члени Організації зобов'язуються вживати спільні й самостійні дії в співробітництві з Організацією для досягнення цілей, зазначених у статті 55.

Стаття 57

1. Різні спеціалізовані установи, створені міжурядовими угодами й наділені широкою міжнародною, визначеною в їхніх установчих актах, відповідальністю в галузі економічній, соціальній, культури, освіти, охорони здоров'я та інших подібних, будуть поставлені у зв'язок з Організацією відповідно до положень статті 63.
2. Такі установи, які будуть поставлені зазначеним чином у зв'язок з Організацією, іменуються в наступних статтях «спеціалізовані установи».

Стаття 58

Організація надає рекомендації з узгодження політики й діяльності спеціалізованих установ.

Стаття 59

Організація, у разі потреби, виявляє ініціативу в тому, щоб зацікавлені держави розпочали переговори про створення будь-яких нових спеціалізованих установ, що будуть потрібні для виконання цілей, зазначених у статті 55.

Стаття 60

Відповідальність за виконання функцій Організації, зазначених у цьому Розділі, по-

кладається на Генеральну Асамблею і, під керівництвом Генеральної Асамблеї, на Економічну й Соціальну Раду, якій для цієї мети надаються повноваження, зазначені в Розділі X.

Розділ X

Економічна й соціальна рада

Склад

Стаття 61

1. Економічна й Соціальна Рада складається з п'ятдесяти чотирьох Членів Організації, що обираються Генеральною Асамблеєю.
2. З дотриманням положень, викладених у пункті 3, вісімнадцять членів Економічної та Соціальної Ради обираються щороку терміном на три роки. Член Ради, що вибуває, може бути переобраний негайно.
3. Під час перших виборів після збільшення числа членів Економічної та Соціальної Ради із двадцяти семи до п'ятдесяти чотирьох, на додачу до членів, що обираються замість дев'яти членів, термін повноважень яких минає наприкінці даного року, обираються двадцять сім додаткових членів. Термін повноважень дев'яти із двадцяти семи додаткових членів, обраних таким чином, минає наприкінці першого року, а термін повноважень інших дев'яти членів — наприкінці другого року, відповідно до постанови Генеральної Асамблеї.

4. Кожен член Економічної та Соціальної Ради має одного представника.

Функції та Повноваження

Стаття 62

1. Економічна й Соціальна Рада має повноваження розпочинати дослідження і готувати доповіді з міжнародних питань в галузі економічній, соціальній, культури, освіти, охорони здоров'я і подібних до питань або спонукати до цього інших, а також надавати по кожному з цих питань рекомендації Генеральній Асамблеї, Членам Організації та зацікавленим спеціалізованим установам.
2. Рада має повноваження надавати рекомендації з метою заохочення поваги і дотримання прав людини та основних свобод для всіх.
3. Рада має повноваження готувати для подання до Генеральної Асамблеї проекти конвенцій з питань, що входять до її компетенції.
4. Рада має повноваження скликати, відповідно до запропонованих Організацією правил, міжнародні конференції з питань, що входять до її компетенції.

Стаття 63

1. Економічна й Соціальна Рада має повноваження вступати з кожною з зазначених у статті 57 установ в угоди, що визначають умови, на яких відповідні установи будуть поставлені у зв'язок з Організацією. Такі угоди підлягають затвердженню Генеральною Асамблеєю.
2. Рада має повноваження погоджувати діяльність спеціалізованих установ за допомогою консультацій з ними й рекомендацій таким установам, і за допомогою рекомендацій Генеральній Асамблеї та Членам Організації.

Стаття 64

1. Економічна й Соціальна Рада має повноваження вживати належних заходів для одержання від спеціалізованих установ регулярних доповідей. Рада має повноваження укладати угоди із Членами Організації та із спеціалізованими установами з метою одержання від них доповідей про дії, початі ними на виконання її власних рекомендацій та рекомендацій Генеральної Асамблеї з питань, що входять до її компетенції.
2. Рада має повноваження повідомляти Генеральній Асамблеї свої зауваження по цих доповідях.

Стаття 65

Економічна й Соціальна Рада має повноваження представляти Раді Безпеки інформацію і, за пропозицією Ради Безпеки, зобов'язана їй допомагати.

Стаття 66

1. Економічна й Соціальна Рада здійснює такі функції, які входять до її компетенції, у зв'язку з виконанням рекомендацій Генеральної Асамблеї.
2. Рада, за схваленням Генеральної Асамблеї, має повноваження виконувати роботи на прохання Членів Організації та на прохання спеціалізованих установ.
3. Рада повинна виконувати такі інші функції, які перелічені в інших частинах цього Статуту або які можуть бути покладені на неї Генеральною Асамблеєю.

Голосування

Стаття 67

1. Кожен член Економічної та Соціальної Ради має один голос.
2. Рішення Економічної та Соціальної Ради приймаються більшістю голосів членів

Ради, що є присутніми і беруть участь у голосуванні.

Процедура

Стаття 68

Економічна й Соціальна Рада створює комісії в економічній і соціальній галузях та із заохочення прав людини, а також такі інші комісії, які можуть знадобитися для виконання її функцій.

Стаття 69

Економічна й Соціальна Рада запрошує будь-якого Члена Організації брати участь без права голосу в обговоренні нею будь-якого питання, що становить особливий інтерес для даного Члена Організації.

Стаття 70

Економічна й Соціальна Рада має повноваження проводити заходи для участі без права голосу представників спеціалізованих установ в обговоренні питань у Раді або у створених нею комісіях, а також для участі представників Ради в обговоренні питань у спеціалізованих установах.

Стаття 71

Економічна й Соціальна Рада має повноваження проводити належні заходи для

консультації з неурядовими організаціями, зацікавленими в питаннях, що входять до її компетенції. Такі заходи можуть бути погоджені з міжнародними організаціями, а у разі потреби з національними організаціями після консультації із зацікавленим Членом Організації.

Стаття 72

1. Економічна й Соціальна Рада встановлює свої власні правила процедури, включаючи порядок обрання свого Голови.
2. Економічна й Соціальна Рада скликається в міру потреби, у відповідності зі своїми правилами, які повинні включати положення про скликання засідань на вимогу більшості її членів.

Розділ XI

Декларація щодо несамоврядних Територій

Стаття 73

Члени Організації Об'єднаних Націй, які не-суть або приймають на себе відповідальність за управління територіями, народи яких ще не досягли повного самоврядування, визнають той принцип, що інтереси населення цих територій є першорядними, і, як священний обов'язок, приймають зобов'язання максимально сприяти благополуччю населення цих територій у рамках системи міжнародного миру й безпеки, встановленої даним Статутом, і з цією метою:

- a) забезпечувати, дотримуючись належної поваги до культури зазначених народів, їх політичний, економічний і соціальний прогрес, прогрес у галузі освіти, справедливе поводження з ними й захист їх від зловживань;
- b) розвивати самоврядування, враховувати належним чином політичні прагнення цих народів і допомагати їм у прогресивному розвитку їх вільних політичних інститутів у відповідності зі специфічними обставинами, властивими кожній території та її народам, і з їхніми різними щаблями розвитку;

- в) зміцнювати міжнародний мир і безпеку;
- г) сприяти розвитку творчих заходів, заохочувати дослідження та співробітничати один з одним і, де й коли це доречно, зі спеціалізованими міжнародними організаціями заради практичного досягнення викладених у даній статті соціальних, економічних і наукових цілей;
- д) регулярно передавати Генеральному Секретареві для інформації та з таким обмеженням, яке може знадобитися з міркувань безпеки й конституційного порядку, статистичну та іншу інформацію спеціального характеру, що стосується економічних і соціальних умов, а також умов освіти на територіях, за які вони несуть відповідальність, крім тих територій, що на них поширюється дія Розділів XII та XIII.

Стаття 74

Члени Організації також погоджуються, що їхня політика відносно територій, на які поширюється дія даного Розділу, повинна бути заснована не менш, ніж відносно їх метрополій, на загальному принципі добросусідства, з належним урахуванням інтересів і благополуччя іншого світу, в соціальних та економічних справах і торгівлі.

Розділ XII

Міжнародна система опіки

Стаття 75

Організація Об'єднаних Націй створює під своїм керівництвом міжнародну систему опіки для керування тими територіями, які можуть бути включені в неї подальшими індивідуальними угодами, і для спостереження за цими територіями. Ці території іменуються далі «території під опікою».

Стаття 76

Основні завдання системи опіки, відповідно до Цілей Організації Об'єднаних Націй, викладених в статті 1 цього Статуту, полягають у тому, щоб:

- а) зміцнювати міжнародний мир і безпеку;
- б) сприяти політичному, економічному й соціальному прогресу населення територій під опікою, його поступу в галузі освіти і його прогресивному розвитку в напрямку до самоврядування або незалежності, як це може виявитися відповідним для специфічних умов кожної території та її народів і маючи на увазі вільно виражене бажання цих народів, і як це може бути передбачено умовами кожної угоди про опіку;

- в) заохочувати дотримання прав людини й основних свобод для всіх, без розрізнення раси, статі, мови, релігії, і заохочувати визнання взаємозалежності народів світу;
- г) забезпечувати рівне відношення до Членів Організації та їхніх громадян у галузі соціальних, економічних і торговельних питань, а також рівне відношення до них у відправленні правосуддя без шкоди для досягнення вищевикладених завдань і за умови дотримання положень статті 80.

Стаття 77

1. Система опіки поширюється на такі території з нижчеперелічених категорій, які можуть бути включені до неї угодами про опіку:
 - а) території, що нині перебувають під мандатом;
 - б) території, які можуть бути відокремлені від ворожих держав у результаті другої світової війни;
 - в) території, добровільно включені в систему опіки державами, відповідальними за їхнє управління.

2. Питання про те, які з територій перелічених вище категорій повинні бути включені в систему опіки і на яких умовах, буде предметом подальшої угоди.

Стаття 78

Система опіки не поширюється на країни, що стали Членами Організації, відносини між якими повинні ґрунтуватися на повазі принципу суверенної рівності.

Стаття 79

Умови опіки для кожної території, що підлягає включенню в систему опіки, у тому числі всі зміни й виправлення, визначаються угодами безпосередньо зацікавлених держав, включаючи країни-мандатарії, в тому випадку, якщо території перебувають під мандатом одного із Членів Організації, і затверджуються, як передбачено в статтях 83 та 85.

Стаття 80

1. За винятком випадків, які можуть бути погоджені в індивідуальних угодах про опіку, укладених відповідно до статей 77, 79 та 81, що включають кожен територію в систему опіки, і надалі до укладення таких угод, ніщо в даному Розділі не повинно тлумачитися як зміна якимось чином будь-яких прав будь-яких держав або будь-яких народів або умов існуючих

міжнародних угод, учасниками яких можуть бути відповідно Члени Організації.

2. Пункт 1 даної статті не повинен тлумачитися як такий, що дає підстави для затримки або відстрочки переговорів і укладення угод про включення підмандатних та інших територій у систему опіки, як це передбачено в статті 77.

Стаття 81

Угода про опіку в кожному випадку повинна включати умови, на яких буде управлятися територія під опікою, а також визначати владу, що буде здійснювати управління територією під опікою. Така влада, далі називається керівною владою, може представляти собою одну або більше держав чи Організацію Об'єднаних Націй, як таку.

Стаття 82

У будь-якій угоді про опіку може визначатися стратегічний район або райони, які можуть включати частину або всю територію під опікою, на яку поширюється угода, без шкоди для будь-якої особливої угоди або угод, укладених на підставі статті 43.

Стаття 83

1. Усі функції Організації Об'єднаних Націй, що стосуються стратегічних районів,

включаючи затвердження умов угод про опіку та їхніх змін або виправлень до них, здійснюються Радою Безпеки.

2. Основні цілі, викладені в статті 76, стосуються народу кожного зі стратегічних районів
3. Рада Безпеки, дотримуючись умови угод про опіку й без шкоди для вимог безпеки, користується допомогою Ради з Опіки для виконання тих функцій Організації Об'єднаних Націй, відповідно до системи опіки, які стосуються політичних, економічних і соціальних питань, а також питань у галузі освіти в стратегічних районах.

Стаття 84

Обов'язком керівної влади є забезпечення того, щоб територія під опікою відіграла свою роль у підтримці міжнародного миру й безпеки. Із цією метою керівна влада має повноваження використати добровільні збройні сили, засоби обслуговування та допомоги території під опікою при виконанні зобов'язань, прийнятих щодо цього керівною владою перед Радою Безпеки, а також для місцевої оборони і підтримки закону й порядку в межах території під опікою.

Стаття 85

1. Функції Організації Об'єднаних Націй відносно угод про опіку для всіх районів, не віднесених до числа стратегічних, включаючи затвердження умов угод про опіку та їхніх змін або виправлень до них, здійснюються Генеральною Асамблеєю.
2. Рада з Опіки, що діє під керівництвом Генеральної Асамблеї, допомагає Генеральній Асамблеї у виконанні цих функцій.

Розділ XIII

Рада з опіки

Склад

Стаття 86

1. Рада з Опіки складається з таких Членів Організації Об'єднаних Націй:
 - а) тих Членів Організації, які управляють територіями під опікою;
 - б) тих Членів Організації, поіменованих у статті 23, які не управляють територіями під опікою;
 - в) такого числа інших Членів Організації, обраних Генеральною Асамблеєю на трирічний термін, яке може виявитися необхідним для забезпечення того, щоб загальне число членів Ради з Опіки розподілялося порівну між Членами Організації, що управляють і не управляють територіями під опікою.
2. Кожен Член Ради з Опіки призначить одну особливо кваліфіковану особу, що буде його представником у Раді з Опіки.

Функції та Повноваження

Стаття 87

Генеральна Асамблея та Рада з Опіки, що перебуває під її керівництвом, виконуючи свої функції, мають право:

- а) розглядати звіти, надані керівною владою;
- б) приймати петиції й розглядати їх, консультуючись із керівною владою;
- в) влаштовувати періодичні відвідування відповідних територій під опікою в погоджені з керівною владою строки;
- г) вживати згадані та інші дії відповідно до умов угод про опіку.

Стаття 88

Рада з Опіки розробляє анкету щодо політичного, економічного й соціального прогресу населення кожної території під опікою, а також його прогресу в галузі освіти, а керівна влада кожної території під опікою, що входить до компетенції Генеральної Асамблеї, представляє останні щорічні доповіді на основі цієї анкети.

Голосування

Стаття 89

1. Кожен член Ради з Опіки має один голос.
2. Рішення Ради з Опіки приймаються більшістю голосів присутніх і членів, що беруть участь у голосуванні, Ради.

Процедура

Стаття 90

1. Рада з Опіки приймає свої власні правила

процедури, включаючи порядок обрання свого Голови.

2. Засідання Ради з Опіки скликаються в міру потреби відповідно до її правил процедури, які повинні передбачати скликання засідань на вимогу більшості членів Ради.

Стаття 91

Рада з Опіки користується у відповідних випадках допомогою Економічної та Соціальної Ради й спеціалізованих установ відносно питань, у яких вони відповідно зацікавлені.

Розділ XIV

Міжнародний суд

Стаття 92

Міжнародний Суд є головним судовим органом Організації Об'єднаних Націй. Він діє відповідно до прикладеного Статуту, що заснований на Статуті Постійної Палати Міжнародного Правосуддя і утворює невід'ємну частину цього Статуту.

Стаття 93

1. Усі Члени Організації є *ipso facto* учасниками Статуту Міжнародного Суду.
2. Держава, що не є Членом Організації, може стати учасником Статуту Міжнародного Суду на умовах, які визначаються в кожному окремому випадку, Генеральною Асамблеєю за рекомендацією Ради Безпеки.

Стаття 94

1. Кожен Член Організації зобов'язується виконати рішення Міжнародного Суду по тій справі, в якій він є стороною.
2. У випадку, якщо якась сторона у справі не виконає зобов'язання, покладене на неї рішенням Суду, інша сторона може звер-

нутися в Раду Безпеки, що може, якщо визнає це за необхідне, надати рекомендації або ухвалити рішення про вжиття заходів для приведення рішення у виконання.

Стаття 95

Даний Статут жодним чином не перешкоджає Членам Організації доручати розв'язання своїх розбіжностей іншим судам у силу вже існуючих угод або таких, які можуть бути укладені в майбутньому.

Стаття 96

1. Генеральна Асамблея або Рада Безпеки можуть запитувати від Міжнародного Суду консультативні висновки з будь-якого юридичного питання.
2. Інші органи Організації Об'єднаних Націй і спеціалізовані установи, яким Генеральна Асамблея може дати в будь-який час дозвіл на це, також можуть запитувати консультативні висновки Суду з юридичних питань, що виникають в межах їхнього кола діяльності.

Розділ XV

Секретаріат

Стаття 97

Секретаріат складається з Генерального Секретаря і такого персоналу, що може знадобитися для Організації. Генеральний Секретар призначається Генеральною Асамблеєю за рекомендацією Ради Безпеки. Генеральний Секретар є головною адміністративною посадовою особою Організації.

Стаття 98

Генеральний Секретар діє в цій якості на всіх засіданнях Генеральної Асамблеї, Ради Безпеки, Економічної та Соціальної Ради і Ради з Опіки та виконує такі інші функції, які покладаються на нього цими органами. Генеральний Секретар представляє Генеральній Асамблеї щорічний звіт про роботу Організації.

Стаття 99

Генеральний Секретар має право доводити до відома Ради Безпеки будь-які питання, які, на його думку, можуть загрожувати підтримці міжнародного миру й безпеки.

Стаття 100

1. При виконанні своїх обов'язків Генеральний Секретар і персонал Секретаріату

не повинні запитувати або одержувати вказівки від будь-якого уряду або влади, сторонньої для Організації. Вони повинні утримуватися від будь-яких дій, що могли б позначитися на їхньому становищі як міжнародних посадових осіб, відповідальних тільки перед Організацією.

2. Кожен Член Організації зобов'язується поважати суто міжнародний характер обов'язків Генерального Секретаря і персоналу Секретаріату й не намагатися чинити на них вплив при виконанні ними своїх обов'язків.

Стаття 101

1. Персонал Секретаріату призначається Генеральним Секретарем, відповідно до правил, установлених Генеральною Асамблеєю.
2. Належний персонал виділяється для постійної роботи в Економічну й Соціальну Раду, у Раду з Опіки і, в міру потреби, в інші органи Організації. Цей персонал становить частину Секретаріату.
3. При прийомі на службу й визначенні умов служби варто керуватися, головним чином, необхідністю забезпечити високий рівень працездатності, компетентності та

сумлінності. Належну увагу варто приділяти важливості добору персоналу на якомога ширшій географічній основі.

Розділ XVI

Різні постанови

Стаття 102

1. Будь-який договір і будь-яка міжнародна угода, укладені будь-яким Членом Організації після вступу в силу цього Статуту, повинні бути за першої нагоди зареєстровані в Секретаріаті і ним опубліковані.
2. Жодна із сторін у будь-якому такому договорі або міжнародній угоді, не зареєстрованій відповідно до пункту 1 даної статті, не може посилається на такий договір або угоду в жодному з органів Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 103

У тому випадку, коли зобов'язання Членів Організації за даним Статутом виявляться в суперечності з їхніми зобов'язаннями за якоюсь іншою міжнародною угодою, переважну силу мають зобов'язання за цим Статутом.

Стаття 104

Організація Об'єднаних Націй користується на території кожного із своїх Членів такою правоздатністю, що може виявитися необхідною для виконання її функцій та досягнення її цілей.

Стаття 105

1. Організація Об'єднаних Націй користується на території кожного із своїх Членів такими привілеями та імунітетами, які необхідні для досягнення її цілей.
2. Представники Членів Організації та її посадових осіб також користуються привілеями й імунітетами, які необхідні для самостійного виконання ними своїх функцій, пов'язаних з діяльністю Організації.
3. Генеральна Асамблея може надавати рекомендації для визначення деталей застосування пунктів 1 і 2 даної статті, а також може пропонувати Членам організації конвенції для цієї цілі.

Розділ XVII

Заходи щодо безпеки у перехідний період

Стаття 106

Надалі й до вступу в силу таких згаданих у статті 43 особливих угод, які, на думку Ради Безпеки, дають їй можливість почати здійснення своїх обов'язків, відповідно до статті 42, учасники Декларації Чотирьох Держав, підписаної в Москві 30 жовтня 1943 р., і Франція, будуть, відповідно до положень пункту 5 цієї Декларації, консультуватися один з одним і, якщо буде потреба, з іншими Членами Організації з метою таких спільних дій від імені Організації, які можуть виявитися необхідними для підтримки міжнародного миру й безпеки.

Стаття 107

Даний Статут жодним чином не позбавляє юридичної чинності дії, розпочаті або санкціоновані в результаті другої світової війни відповідальними за такі дії урядами, відносно будь-якої держави, що протягом другої світової війни була ворогом кожної з держав, що підписали даний Статут, а також не перешкоджає таким діям.

Розділ XVIII

Виправлення

Стаття 108

Виправлення до цього Статуту набувають чинності для всіх Членів Організації після того, як вони прийняті двома третинами голосів членів Генеральної Асамблеї та ратифіковані, відповідно до їхньої конституційної процедури, двома третинами Членів Організації, включаючи всіх постійних членів Ради Безпеки.

Стаття 109

1. З метою перегляду цього Статуту може бути скликана Генеральна конференція Членів Організації Об'єднаних Націй у термін і в місці, які мають бути визначені двома третинами голосів членів Генеральної Асамблеї та голосами будь-яких дев'яти членів Ради Безпеки. Кожен Член Організації буде мати на Конференції один голос.
2. Будь-яка зміна цього Статуту, рекомендована двома третинами голосів учасників Конференції, набуватиме чинності після ратифікації, відповідно до їхньої конституційної процедури, двома третинами

Членів Організації, включаючи всіх постійних членів Ради Безпеки.

3. Якщо така Конференція не відбудеться до десятої щорічної сесії Генеральної Асамблеї, починаючи із вступу цього Статуту в силу, пропозиція скликати таку Конференцію включається до порядку денного цієї сесії Генеральної Асамблеї, і Конференція скликається, якщо це буде вирішено простою більшістю голосів членів Генеральної Асамблеї та голосами будь-яких семи членів Ради Безпеки.

Розділ XIX

Ратифікація та підписання

Стаття 110

1. Даний Статут підлягає ратифікації його державами, що підписали його, відповідно до їхньої конституційної процедури.
2. Ратифікаційні грамоти повинні здаватися на зберігання Уряду Сполучених Штатів Америки, який сповіщатиме про здавання на зберігання кожної грамоти всім державам, що підписали Статут, а також Генерального Секретаря Організації, коли він буде призначений.
3. Даний Статут набере чинності після здавання на зберігання ратифікаційних грамот Китайською Республікою, Францією, Союзом Радянських Соціалістичних Республік, Об'єднаним Королівством Великої Британії та Північної Ірландії, Сполученими Штатами Америки й більшістю інших держав, що підписали Статут. Після цього Урядом Сполучених Штатів Америки буде складений протокол про здавання на зберігання ратифікаційних грамот, копії з якого будуть розіслані всім державам, що підписали Статут.

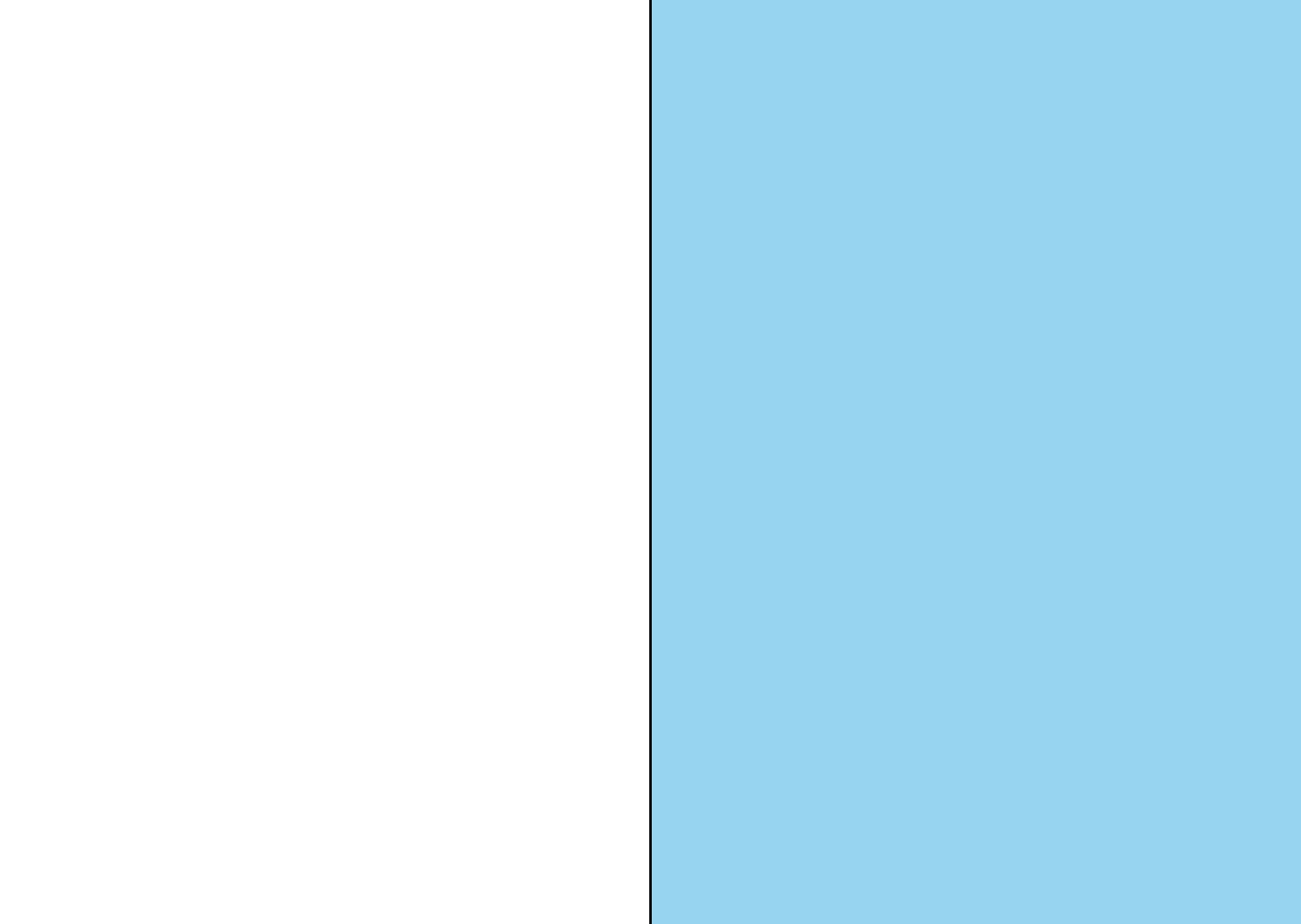
4. Держави, що підписали даний Статут, які ратифікують його після того, як він набере чинності, стануть Первісними Членами Організації Об'єднаних Націй від дня здавання ними на зберігання своїх відповідних ратифікаційних грамот.

Стаття 111

Даний Статут, китайський, французький, російський, англійський та іспанський тексти якого є автентичними, зберігатиметься в архіві Уряду Сполучених Штатів Америки. Цей Уряд перепроводжує копії Статуту, належним чином завірені, Урядам усіх інших його держав, що підписали.

На посвідчення чого представники Урядів Об'єднаних Націй підписали Даний Статут.

Складено в місті Сан-Франциско, червня двадцять шостого дня, тисяча дев'ятсот сорок п'ятого року.

Видано Департаментом громадської інформації ООН
Київ. Україна. 2008
www.un.org.ua